# FULFILLMENT OF THE ḌĀKINĪS' PROPHECY

Part 4 · English – Vietnamese · Printed pages 627–629

## ENGLISH — Original translation by Garma C. C. Chang

Alas, how pitiful are worldly beings!
Like precious jade they cherish
Their bodies, yet like ancient trees
They are doomed in the end to fall.
Sometimes bridle your wild thoughts,
And pay heed to the Dharma.

Though you gather wealth as hard
As bees collect their honey,
The ills that on you may fall
Can never be foretold.
Sometimes bridle your wild thoughts
And pay heed to the Dharma.

One may offer to a Lama
Loads of silk for many years;
But when an ill-fortune descends,
Like a fading rainbow
One's faith at once dissolves.
Sometimes bridle your wild thoughts
And pay heed to the Dharma.

Like a pair of mated beasts,
Lovers live together,
But calamity by the wolf's attack
May fall on you at any time.
Sometimes bridle your wild thoughts,
And pay heed to the Dharma.

You may cherish your dear son,
Like a hen hatching her egg;
But a falling rock may crush it at any time.
Sometimes bridle your wild thoughts
And pay heed to the Dharma!

A face may be pretty as a flower,
Yet at any time it can be spoiled by violent hail.
Think at times of how this world
Is sorry, transient, and futile.

Though son and mother have affection
For each other, when discords arise,
Like foes they clash and quarrel.
Sometimes toward all sentient beings
You should feel compassion.

Basking in the warm sunlight
May be pleasant and a comfort,
But a storm of woe may rise
And choke you at any time.
Remember sometimes the deprived,
And give alms to those in need.

Oh, dear men and women patrons,
For he who cannot practice Dharma,
All his life will be meaningless,
All his acts wrongdoings!

“Yes, Revered Jetsun, we shall follow your instructions,” said the patrons, “But we cannot bear to see you go away. Please, remain for our sake!” [But] Milarepa stayed in the Belly Cave for [only] a short time, and then went to the lower part of the valley. Standing on a rock, he left a pair of indented footprints on it as a token of memory to which the people of Nya Non might pay their homage and respect. Then, without the knowledge of the patrons, he went away.

This is the story of Milarepa giving his final admonishment to the patrons of Nya Non.

## TIẾNG VIỆT — Bản dịch

Than ôi, chúng sinh thế gian đáng thương biết bao!
Họ nâng niu thân mình
Như ngọc quý, nhưng như cây cổ thụ,
Cuối cùng thân ấy cũng phải đổ xuống.
Thỉnh thoảng hãy chế ngự những ý nghĩ cuồng loạn,
Và hướng tâm đến Chánh pháp.

Dẫu các con nhọc nhằn tích lũy của cải
Như đàn ong gom mật,
Những tai ương có thể giáng xuống
Không bao giờ có thể đoán trước.
Thỉnh thoảng hãy chế ngự những ý nghĩ cuồng loạn
Và hướng tâm đến Chánh pháp.

Một người có thể cúng dường vị Lama
Bao nhiêu tấm lụa suốt nhiều năm;
Nhưng khi bất hạnh ập đến,
Như cầu vồng đang phai nhạt,
Đức tin của người ấy liền tan biến.

Thỉnh thoảng hãy chế ngự những ý nghĩ cuồng loạn
Và hướng tâm đến Chánh pháp.

Như một đôi thú kết bạn,
Những người yêu nhau sống bên nhau,
Nhưng tai họa như sói dữ tấn công
Có thể giáng xuống bất cứ lúc nào.
Thỉnh thoảng hãy chế ngự những ý nghĩ cuồng loạn,
Và hướng tâm đến Chánh pháp.

Các con có thể nâng niu đứa con yêu quý
Như gà mái ấp trứng;
Nhưng đá rơi có thể nghiền nát nó bất cứ lúc nào.
Thỉnh thoảng hãy chế ngự những ý nghĩ cuồng loạn
Và hướng tâm đến Chánh pháp!

Một gương mặt có thể đẹp như hoa,
Nhưng mưa đá dữ dội có thể làm tàn phai bất cứ lúc nào.
Thỉnh thoảng hãy nghĩ đến cõi đời này
Đầy khổ đau, vô thường và phù phiếm.

Dẫu mẹ và con thương yêu nhau,
Khi bất hòa nảy sinh,
Họ tranh cãi, xung đột như kẻ thù.
Thỉnh thoảng, đối với tất cả chúng sinh,
Các con nên khởi lòng từ bi.

Đắm mình trong ánh nắng ấm áp
Có thể thật dễ chịu và an lành,
Nhưng cơn bão khổ đau có thể nổi lên
Và bóp nghẹt các con bất cứ lúc nào.
Thỉnh thoảng hãy nhớ đến người thiếu thốn,
Và bố thí cho những ai đang cần.

Hỡi các nam nữ thí chủ thân mến,
Đối với người không thể thực hành Chánh pháp,
Cả cuộc đời sẽ trở nên vô nghĩa,
Mọi hành động đều là việc sai trái!

“Vâng, bạch Tôn giả Jetsun, chúng con sẽ làm theo lời Ngài dạy,” các thí chủ thưa, “Nhưng chúng con không chịu nổi cảnh Ngài ra đi. Xin Ngài ở lại vì chúng con!” [Tuy nhiên], Milarepa chỉ ở lại Hang Bụng một thời gian ngắn, rồi đi xuống phần thấp của thung lũng. Đứng trên một tảng đá, Ngài để lại dấu lõm của đôi bàn chân làm kỷ niệm, để người dân Nya Non có thể đến đảnh lễ và bày tỏ lòng tôn kính. Sau đó, không để các thí chủ hay biết, Ngài ra đi.

Đây là câu chuyện về những lời khuyên cuối cùng mà Milarepa dành cho các thí chủ ở Nya Non.

Source: Garma C. C. Chang (trans.), The Hundred Thousand Songs of Milarepa, Story 55, “Fulfillment of the Ḍākinīs’ Prophecy,” pp. 627–629.